

Resul-i Ekrem küffarın ordusuna bir avuç toprak attı ve "Yüzleri kara olsun!" dedi. Hakikaten bu kelime küffar ordusunun tamamının kulağına gitmiş mi, duymuşlar mı? Yoksa Üstad mucizeyi anlamayı kolaylaştırmak için mi misali veriyor?

"BİRİNCİ MİSAL: وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ آيَةً رَمَىٰ tahkik umum müfessirlerin tahkikiyle ve umum ehl-i hadîsin ihbarıyla, Gazve-i Bedir'de, şu ayet haber veriyor ki:"

"Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm bir avuç toprakla küçük taşları aldı, küffar ordusunun yüzüne attı, **شَاهَتِ الْوُجُوهُ** dedi. **شَاهَتِ الْوُجُوهُ** kelimesi bir kelimeden onların her birinin kulağına gitmesi gibi, o bir avuç toprak dahi her bir kâfirin gözüne gitti. Her biri kendi gözüyle meşgul olup, hücumda iken, birden kaçtılar."

"Hem Gazve-i Huneyn'de, başta İmam-ı Müslim olarak ehl-i hadis haber veriyorlar ki: Gazve-i Huneyn'de, Bedir gibi, küffar şiddetle hücum ederken, yine bir avuç toprak atıp, **شَاهَتِ الْوُجُوهُ** diyerek, her birinin kulağına bir **شَاهَتِ الْوُجُوهُ** kelimesi girdiği gibi, biiznillah her birinin yüzüne bir avuç toprak gitti, gözleriyle meşgul olup kaçtılar."

"İşte, Bedir'de ve Huneyn'deki harika olan şu hadise, esbab-ı âdi ve kudret-i beşer dahilinde olmadığından, Kur'ân-ı Mu'cizü'l-Beyan **وَمَا رَمَىٰ** ferman eder. Yani, 'O hadise kudret-i beşer haricindedir. Kuvve-i beşeriye ile değil, belki fevkalade bir surette, **kudret-i ilâhiye ile olmuştur.**'" ([Mektubat, On Dokuzuncu Mektup, On İkinci İşaret](#))

Buradaki ifadelerden bedaheten anlaşılıyor ki, Peygamber Efendimiz (asm)'in attığı bir avuç toprak, her bir müşrikin gözüne birer avuç toprak olarak gitmiştir. Aynı zamanda **"Bu yüzler kahrolsun!"** cümlesinin her kâfirin kulağına gittiği de çok zahir ve kati bir şekilde ifade ediliyor. Yani bir misal değil, vakadır. Bir avuç toprağın her bir kâfirin gözüne gitmesi nasıl bir mucize ise, bu kelimenin her kâfirin kulağına gitmesi de ikinci bir mucize şeklinde cereyan etmiştir. Zira harp meydanında bir kelimenin zahir ve bahir bir şekilde her kâfirin kulağına gitmesi mümkün görünmüyor; demek harika bir şekilde işitilmiş.

Şu var ki, bir kelimenin her kulağa gitmesi toprağın gitmesine bir delil makamında zikrediliyor. Yani nasıl ki, tek kelime yüzlerce kulağa aynı şekilde gidiyor ve parçalanmıyorsa; bunu yapan aynı kudret, bir avuç toprağı da parçalanmadan yüzlerce kişinin yüzüne, gözüne birer avuç toprak olarak gönderebilir ve göndermiştir. Çođu kez kelime kulağa gider de adam "**ben işitmedim**" diyebilir. Demek ki, **kelimenin kulağa gitmesi ile adamın işitmesi ayrı şeylerdir.**